

ДО СКРОМНИЯ ЧИНОВНИК Т.; КОЙТО СЕ ОПЛАКВА ОТ ГОРДЕЛИВИЯ СИ ПРИЯТЕЛ

Пишеш, че през тази година Великденските ти празници са били помрачени. Какво се е случило? Твоят най-близък приятел получил високо назначение. Отначало си се зарадвал на това. Но само след няколко седмици той започнал да страни от теб. Не отговаря на писмата ти, разговаря с теб студено и кратко, оставя те да чакаш дълго пред канцеларията му, а зад гърба ти се изказва презрително за теб. Не можеш да го познаеш. Къде остана онзи мил човек? Арабите биха казали: погълнал го е столът му.

Ако искаш, прочети му това, което ще ти напиша. Имало в Арабия двама приятели. Всяка вечер те седели край огъня на трикраки столчета и разговаряли. Случило се обаче, че единият от тях станал шейх. Преселил се в каменен палат и седнал на висок седефен престол. Много народ идвал да се поклони на новия владетел. Изпълнен с радост, дошъл да го поздрави и старият му приятел. Но горделивият шейх не пожелал да го пусне веднага при себе си, а го оставил да чака пред портите много дни. Накрая наредил да го доведат. Скромният му приятел влязъл, а шейхът още повече се изпъчил на седефения престол. Приятелят му веднага разбрал всичко и нарочно започнал да се оглежда наоколо, сякаш не го виждал. Шейхът се ядосал и сърдито попитал какво търси.

- Теб търся, човече, къде си ти? - отговорил приятелят му. И тъжно добавил: - Докато седеше на малкото столче, столът не се виждаше от човека, а сега ето - човекът не се вижда от стола.

Това се е случило и с твоя приятел. Изгубил се е човекът във високия стол. Но в живота това е толкова често явление, че твоят гняв изглежда смешен. За хората е по-трудно да запазят себе си на върха, отколкото в низините.

О, човече, прах земен! С какво се гордееш? С нищожеството си в живота или с нищожеството си в смъртта? За един гръцки държавник се разказва, че имал обичай всяка сутрин да се кланя в две посоки. Ту в едната, ту в другата. Запитан на кого се кланя, той отговорил: „На Бога и на народа. Защото всичко, което имам, е или от Бога, или от народа“.

О, човече, секунда във времето и милиметър в пространството! С какво се гордееш? Казано е в Светото Писание: *Всеки горделив по сърце е гнусота пред Господа*. И още: *Бог се противи на горделиви*. И ако искаш, ето още: *Пред погибел гордост върви*. Със своята гордост ти си обявил война на Всеомогъщия и Вечния. Атомът е въстанал срещу Безграничния. Секундата се е разбунтувала срещу Безсмъртния. Нима твоето поражение не е очевидно и за мравките? Изненадващо ще те сполети падение и срам. Затова: опомни се, покай се, отрезви се, освести се, дръж се подобаващо. Бъди човек! Да бъдеш човек е по-достойно, отколкото да бъдеш цар. Това е по-сияйно от всички корони и по-важно от всички престоли.

Това е поуката за твоя приятел. А на теб - здраве и мир от Бога! Честито Възкресение!